

Č.j.: 2R12/02-Ku

V Brně dne 25.4.2002

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 8.3.2002 podaném Janem Polatem, podnikajícím pod obchodním jménem Jan Polata, se sídlem podnikání Petrovická 440, 399 01 Milevsko, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 1/02-151/873/02-MO ze dne 19.2.2002, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – město Milevsko, zast. starostkou Mgr. Ivanou Stráskou, se sídlem nám. E. Beneše 420, 399 16 Milevsko, v obchodní veřejné soutěži na „Výstavba domu s pečovatelskou službou v Milevsku“, vyhlášené dne 17.10.2001 v Obchodním věstníku č. 42/01 pod zn. 135711- 42/01, podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 1/02-151/873/02-MO ze dne 19.2.2002

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

Odůvodnění

Město Milevsko, zast. starostkou Mgr. Ivanou Stráskou, se sídlem nám. E. Beneše 420, 399 16 Milevsko (dále jen „zadavatel“) vyhlásilo dne 17.10.2001 v Obchodním věstníku č. 42/01 pod zn. 135711-42/01 obchodní veřejnou soutěž na „Výstavba domu s pečovatelskou službou v Milevsku“ (dále jen „soutěž“) podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“).

Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 22.11.2001 vyplývá, že zadavatel obdržel v soutěžní lhůtě třináct nabídek, z nichž tři byly vyřazeny z dalšího posuzování a hodnocení pro nesplnění podmínek soutěže.

Komise pro posouzení a hodnocení nabídek (dále jen „komise“), která zasedala dne 4.12.2001 po provedeném posouzení a hodnocení zbylých nabídek doporučila zadavateli následující pořadí nabídek, které se umístily na prvním až třetím místě takto:

1. Českobudějovické pozemní stavby spol. s r.o., se sídlem Žižkova 12, 371 22 České Budějovice, zast. Vladislavem Kurzem a Krlem Jiříčkem, právně zast. JUDr. Stanislavem Flaškou, advokátem se sídlem tamtéž (dále jen „Českobudějovické stavby“),
2. Oblastní stavební a.s., se sídlem Volyňských Čechů 1577, 438 01 Žatec, zast. Mgr. Milanem Juhou, právně zast. JUDr. Petrem Fuxem, advokátem se sídlem Budovatelů 2957, 434 01 Most (dále jen „Oblastní stavební“),
3. VSB a.s., (od 1.6.2002 HOCHTIEF VSB a.s.), se sídlem Primátorská 36/323, 180 00 Praha 8, zast. Ing. Václavem Matyášem a Ing. Milošem Brejchou (dále jen „VSB“).

Statutární zástupce zadavatele se s tímto pořadím ztotožnil a své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 6.12.2001 zaslal všem hodnoceným uchazečům.

Proti tomuto rozhodnutí podal dne 14.12.2001 Jan Polata, podnikající pod obchodním jménem Jan Polata, se sídlem podnikání Petrovická 440, 399 01 Milevsko (dále jen „uchazeč“) námitky, kterým zadavatel po jejich přezkoumání svým rozhodnutím ze dne 20.12.2001 nevyhověl. Zároveň uchazeče poučil o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Uchazeč tohoto práva využil. ÚOHS obdržel jeho návrh dne 2.1.2002 a zadavatel dne 28.12.2001. Dnem 2.1.2002 bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, jehož účastníky podle § 58 zákona jsou zadavatel, uchazeč, Českobudějovické stavby, Oblastní stavební a VSB.

Ve svém návrhu uchazeč zejména uvádí, že podal včas námitky, kterým však zadavatel nevyhověl a odpověď zadavatele byla „do značné míry nedostatečně konkrétní, nereagovala dostatečně na argumenty uchazečem vznesené v námitkách. Zpravidla se odvolával na příslušné články vlastního zadání, aniž by se dostatečně vyrovnal se všemi argumenty uchazeče“. Závěrem návrhu uchazeč uvádí, že ve výše uvedeném spatřuje porušení zákona a domáhá se zrušení soutěže.

Po posouzení a prošetření případu vydal ÚOHS dne 19.2.2002 pod č.j. S 1/02-151/873/02-MO rozhodnutí, kterým návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, neboť nebyl podán v zákonem stanovené lhůtě.

Své rozhodnutí ÚOHS odůvodnil zejména tím, že podle ustanovení § 57 odst. 2 zákona se návrh podává ve dvojím vyhotovení do 10 kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele, jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7). Návrh, který nemá tyto náležitosti nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty orgán dohledu zamítne. ÚOHS zjistil, že uchazeč obdržel rozhodnutí zadavatele o námitkách dne 21.12.2001 a desetidenní lhůta pro podání návrhu uplynula dne 31.12.2001 a návrh uchazeče byl ÚOHS doručen dne 2.1.2002, tedy po uplynutí desetidenní lhůty. ÚOHS se však zabýval i věcnou stránkou věci a neshledal porušení zákona zadavatelem.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč v zákonné lhůtě rozklad, v němž uvádí, že rozhodnutí zadavatele o námitkách obdržel uchazeč dne 21.12.2001 a dne 28.12.2001 návrh k ÚOHS podal k poštovní přepravě a přikládá kopii podacího lístku jako důkaz. Dále uvádí, že podle § 57 odst. 2 zákona je lhůta stanovena v délce 10 kalendářních dnů „od doručení zadavatele k podání návrhu na přezkoumání rozhodnutí zadavatele. Z ustanovení § 27 odst. 3 správního řádu vyplývá, že lhůta je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu, nebo je-li prokazatelně podána k poštovní zásilka obsahující podání“.

Závěrem rozkladu uchazeč uvádí, že napadené rozhodnutí ÚOHS je vydáno v rozporu se zákonem a domáhá se jeho zrušení.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č.j. S 1/02-151/873/02-MO ze dne 19.2.2002 návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona zamítl, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

Musím opětovně citovat ustanovení § 57 odst. 2 zákona, podle kterého se návrh podává ve dvojím vyhotovení do deseti kalendářních dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. Jedno vyhotovení zasílá uchazeč orgánu dohledu a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7 zákona). Návrh, který nemá tyto náležitosti, nebo u něhož uchazeč tyto náležitosti nedoložil ve lhůtě stanovené orgánem dohledu, jakož i návrh došlý po uplynutí stanovené lhůty, orgán dohledu zamítne.

Při podání návrhu je povinností ÚOHS, aby se nejdříve zabýval otázkou, zda byl podán včas v desetidenní lhůtě a zda byl podán v souladu s § 57 odst. 2 zákona. V daném případě bylo rozhodnutí zadavatele o námitkách doručeno uchazeči dne 21.12.2001. Zadavatel pak návrh obdržel 28.12.2001, tedy včas, ale ÚOHS obdržel návrh až dne 2.1.2002, tj. 12. den. K tomu uvádím, že nezaslání jednoho vyhotovení návrhu ÚOHS i zadavateli nebo jeho doručení po lhůtě, spojuje zákon se zamítnutím návrhu jako nekvalifikovaného. Tyto skutečnosti vyplývají přímo z ustanovení § 57 odst. 2 zákona.

Také poukazuji na skutečnost, že podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je řízení zahájeno dnem, kdy podání účastníka řízení došlo správnímu orgánu příslušnému ve věci rozhodnout. V případě přezkoumávání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky je tak dnem zahájení správního řízení u ÚOHS den, kdy návrh na zahájení tohoto řízení dojde orgánu dohledu a v tomto smyslu hovoří i ustanovení § 57 odst. 1 zákona. Lhůta obsažená v § 57 odst. 2 zákona se proto vztahuje na úkon uchazeče před zahájením správního řízení, a proto pro ni nelze subsidiárně použít ustanovení správního řádu, neboť ten se podle svého § 1 odst. 1 vztahuje pouze na správní řízení. Z uvedených důvodů považuji argumentaci uchazeče v tomto smyslu za neopodstatněnou.

Nutnost doručit návrh dle zákona ÚOHS i zadavateli v desetidenní lhůtě je ta skutečnost, že zadavatel, který návrh neobdrží ve lhůtě, může mít zato, že žádný návrh nebyl podán a může uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu. Nezaslání jednoho vyhotovení návrhu zadavateli i jeho doručení zadavateli po lhůtě, spojuje zákon se zamítnutím návrhu jako nekvalifikovaného. V daném případě byl posledním dnem pro podání návrhu 31.12.2001 a tento den připadl na pondělí, pracovní den. V této souvislosti nelze tedy ani odkázat na rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č.j. 2A 12/2001-36 ze dne 28.3.2002, dle kterého „deset kalendářních dnů je s ohledem na koncentraci postupu zadavatele lhůtou přiměřenou, ale také není možné ji dále zkracovat, aby nebylo vytvářeno dalších překážek pro možnost skutečně námitky podat. Jestliže z těchto dnů je prakticky vyloučena sobota, neděle a dny pracovního klidu, pak soud nevidí prostor pro takový výklad, který dále tuto lhůtu zkrátí. Proto má za vyvážené, aby i v tomto případě bylo možné aplikovat závěry Ústavního soudu ČR přijaté v obdobném případě“ (IV.ÚS 365/97, Pl.ÚS 33/97). Vrchní soud má tedy za to, že pokud byla námitka (příp. návrh) doručena první pracovní den následující po dni pracovního klidu, na který připadl poslední den desetidenní lhůty stanovené v § 55 zákona, byly námitky (příp. návrh) doručeny včas. V posuzovaném případě však návrh došel zadavateli včas, ale ÚOHS jej obdržel po lhůtě, a to až 2.1.2002 a v tomto případě nelze postupovat dle výše citovaného rozsudku, poněvadž 31.12.2001 (poslední den lhůty) byl pracovní den. ÚOHS tedy postupoval správně, když podle § 57 odst. 2 zákona zamítl návrh uchazeče z důvodu jeho podání po uplynutí lhůty.

Pro úplnost dodávám, že ÚOHS vždy, i při podání nekvalifikovaném návrhu, posuzuje případ i po věcné stránce, zda zadavatel v průběhu zadávacího řízení neporušil některá ustanovení zákona. V kladném případě zahajuje řízení z vlastního podnětu a vydá příslušné rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Město Milevsko, zast. starostkou Mgr. Ivanou Stráskou, se sídlem nám. E. Beneše 420, 399 16 Milevsko,
2. Jan Polata, podnikající pod obchodním jménem Jan Polata, se sídlem podnikání Petrovická 440, 399 01 Milevsko
3. JUDr. Stanislav Flaška, advokát se sídlem Advokátní kanceláře Žižkova 12, 371 22 České Budějovice,
4. JUDr. Petr Fux, advokát se sídlem Advokátní kanceláře Budovatelů 2957, 434 01 Most,
5. HOCHTIEF VSB a.s., se sídlem Primátorská 36/323, 180 00 Praha 8, zast. Ing. Václavem Matyášem a Ing. Milošem Brejchou,
6. spis.

